

Chlapec z dětského domova zapomněl opencard. Teď dluží více než 18 tisíc

Daniel T. byl nezletilý chlapec z dětského domova. Měl opencard, jenže ve chvíli, kdy ho chytil revizor, ji zapomněl. Dostal pokutu, na jejíž zaplacení neměl peníze, a nikomu o ní neřekl. Soud spustil exekuci a dluh začal hrozivě naskakovat. Z původních 950 korun se vyšplhal na současných více než 18 tisíc korun.

Opencard. Ilustrační foto

FOTO: Jan Handrejch, [Právo](#)

sobota 13. dubna 2013, 3:09

Výzvy k úhradě totiž nikdo nepřebíral, protože chodily Danielovi do místa trvalého bydliště a to bylo u jeho dědečka. Dětský domov, kde chlapec žil, soud neinformoval, přestože v jiných soudních šanonech ležel spis, kterým soud Danielovu ústavní výchovu nařídil. Teď již ale není cesty zpět a není stále jasné, kdo celý dluh zaplatí.

„V rámci řízení jsme ale nikdy nebyli o této skutečnosti informováni. Když soud rozhoduje o exekuci na majetek nezletilého, měla by být osoba odpovědná za výchovu informována, stejně jako odbor sociálně-právní ochrany dítěte dle bydliště dítěte. Kdyby se tak stalo, nemusel dluh narůst do exekuce o 2000 procent,“ napsal ve své stížnosti soudu pro [Prahu](#) 3 ředitel dětského domova Radost v Praze Daniel Walbröl.

Má 1000 korun na měsíc

Podle něho nemá Daniel T. z čeho tak vysoký dluh zaplatit. „Studuje a jeho jediný příjem jsou přídatky na dítě ve výši 700 korun měsíčně a kapesné od dětského domova 300 korun měsíčně,“ dodal Walbröl. Daniel T. mezitím dosáhl plnoletosti. Její hranici u něho soud posunul na devatenáct let.

„V době vydání platebního rozkazu soudem (24. 11. 2011) a nařízení exekuce (31. 8. 2012) nebyl povinný Daniel T. zletilý. Soud o této situaci neinformoval osoby odpovědné za výchovu. Neprověřil

poměry, které s odpovídající osobou u nezletilého souvisejí. Jinak by soud musel zjistit, že svým rozsudkem z 5. 10. 2012 prodloužil ústavní výchovu povinnému do jeho devatenácti let,“ zdůraznil Walbröl.

U soudu ředitel dětského domova nepochodil. Dluh, navzdory jeho zdrcující výši v poměru k původní částce a reálným finančním možnostem povinného, už prý zredukovat nejde.

Prý na to nejsou zákonné ani procesní mechanismy, a soudci tak – chtě nechtě – mohou údajně rozhodovat jen v mezích liter zákonů, dozvěděl se ředitel dětského domova.

Exekutoři si myjí ruce

A exekutoři? Ti se diví, že se jich Právo vůbec ptá, když jsou ze zákona jen prodlouženou rukou soudu. „Soudní exekutor přece nefiguruje v předexekuční fázi. Nemá vliv na to, jak věřitel či soud informují dlužníka,“ reagovala mluvčí Exekutorské komory Petra Báčová.

„V každém případě tato záležitost měla být řešena již v nalézacím řízení,“ potvrdila. Nalézací řízení vede soud. Exekutorská komora ale dále ve svém písemném vyjádření pro Právo vzápětí přenáší určitý díl viny na ředitele dětského domova. „Ředitel dětského domova má možnost sám předcházet obdobným situacím tím, že poučí svého svěřence o tom, jak má postupovat při nahlášení změny trvalého pobytu, případně při zaevidování doručovací adresy,“ dodala Báčová.

Podle ní „není povinností věřitele (v tomto případě [dopravního podniku](#), pozn. red.) informovat dětský domov o dlužích osob, které jsou v něm umístěny“.

Rada Exekutorské komory i v tomto případě zní: „Přebírejte si poštu na adrese trvalého bydliště, a pokud toho nejste schopni, změňte svůj trvalý pobyt nebo si nechte do Centrální evidence obyvatel zapsat doručovací adresu.“

Hrozí exekuce majetku dědečka, protože je u něho Daniel T. trvale hlášen k pobytu, nebo na majetek dětského domova, kde chlapec obvykle pobývá?

„Soupis věcí je sekundárním způsobem provedení exekuce, a týká se pouze věcí dlužníka. V předmětném řízení byly dosud provedeny součinnosti, aniž by byl vydán exekuční příkaz.“

Dlužníkovi byla v září 2012 odeslána výzva k dobrovolnému plnění, kterou si převzal osobně,“ uzavřela Báčová.